
Zgodnie z art. 18 Konstytucji RP, małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny, rodzina, macierzyństwo i rodzicielstwo znajdują się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek ochrony oznacza przede wszystkim podejmowanie przez organy władzy publicznej działań niedopuszczających m.in. do zagrożenia rodziny, macierzyństwa i rodzicielstwa. Zasada wyrażona w art. 18 Konstytucji RP formułuje adresowany do wszystkich organów władzy publicznej nakaz realizowania tych wartości w jak największym stopniu oraz zakaz ingerowania w wolności i prawa osób tworzących małżeństwo i rodzinę. Zgodnie z art. 8 ust. 2 Konstytucji RP, przepis Konstytucji może też być bezpośrednio stosowany przez organy administracji w procesie dokonywania wykładni ustaw w zgodzie z Konstytucją.

Obowiązujący w Polsce system ochrony rodziny, nie spełnia zakładanych celów konstytucyjnych. W szczególności nie podjęto do dnia dzisiejszego inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zapobieżenie nadużyciom wynikającym z zastosowania przepisu art. 114² § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (adopcje zagraniczne), a także nie podjęto żadnej inicjatywy ustawodawczej zmierzającej do zapewnienia kontroli prawidłowości realizacji tych orzeczeń, które na gruncie art. 114² § 1 kro już zostały wydane, jak ustalenie losów dzieci oddanych do adopcji zagranicznej. Nie podjęto również żadnych kroków legislacyjnych w odniesieniu do zapewnienia realizacji wartości konstytucyjnych na gruncie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2019 r., poz. 1111 ze zm.), która nie gwarantuje właściwej ochrony zasady dobra dziecka, zasady nierozdzielania rodzeństwa oraz zasady pierwszeństwa adopcji krajowej, a także nie przewiduje monitorowania losów dziecka po dokonaniu adopcji zagranicznej.

W świetle powyższego wzywam do niezwłocznego podjęcia właściwej inicjatywy ustawodawczej.

Z poważaniem